

Müzikli Sokaklar Kasabası

Yavuz DEMİRKIRAN

Müzikli Sokaklar Kasabası

Yavuz DEMİRKİRAN

Melodi Kasabası'nda sokaklar müzik yapardı. Her ayak sesi bir nota çalardı. Dar sokaklar flüt gibi ses çıkarır, taş yollar davul gibi gümbürder, ahşap köprü ise ksilofon gibi tıngırdardı. İnsanlar yürürken mırıldanır, bütün kasaba kendi neşeli şarkısıyla sallanırdı. En çok Ella severdi bunu. Sarı nota elbisesi ve ritim tutan kırmızı çizmeleriyle her sokağın ezgisini ezbere bilirdi.

Ella'nın dedesi Otis ona eski melodileri öğretmişti. Beyaz sakalı ve yeşil hırkasıyla, flüt saplı bastonunu yere vurarak onun yanında yürürdü. "Dinle, Ella," dedi. "Her sokağın kendi sesi var. Flüt sokağı fısıldar. Davul yolu marş çalar. Ksilofon köprüsü dans eder." Ella dikkatle dinledi, yeşil gözleri parlıyordu. Her sesi sonsuza dek hatırlamak istiyordu.

Bir sabah büyük kamyonlar g mb rdeyerek Melodi Kasabası'na geldi. İnşaatçı Maya turuncu bareti ve alet kemerli mavi tulumuyla dışarı çıktı. "Yolları onarıyoruz!" diye duyurdu. "Daha d z ve daha güvenli olacaklar." Kasabalılar sevin le bağırdı. Ama Ella kaşlarını çatı. "Peki ya m zik?" diye sordu. Maya g zlerini kırpıştırdı. "Ne m ziğı?" Sokakların şarkı s ylediğini hi  duymamıştı.

İnşaatçılar flüt sokağını kazıp sert gri taş döktüler. Davul yolunu düzleştirdiler, ksilofon köprüsünü pürüzsüzleştirdiler. Kasabalılar o akşam eve yürürken müzik değişmişti. Flüt sokağı çınlıyordu. Davul yolu cızırdıyordu. Köprü ise ekşi, gıcırtılı bir ses çıkarıyordu. Ella kulaklarını kapattı. "Bu bizim şarkımız değil!" diye haykırdı. Şarkıcı kuş Pip bile başı dönmüş halde daireler çizerek uçtu.

Günler geçti ve gürültü daha da arttı. İnsanlar mırıldanmayı bıraktı. Takırtıyı ve gümbürtüyü duymamaya çalışarak başları öne eğik hızlı hızlı yürüdüler. Ella'nın kırmızı çizmeleri hüznle tıkladı. "Dede, kasaba hasta gibi ses çıkarıyor," dedi. Otis yavaşça başını salladı. "Müzik özen ister, küçüğüm. Belki inşaatçıların da duymadıklarını onlara gösterecek birine ihtiyacı vardır." Ella gümüş düdüğüne baktı ve bir plan yaptı.

Ella, Maya'yı inşaat alanında buldu. "Lütfen, dinler misin?" diye sordu. Maya yanağındaki tozu sildi ve diz çöktü. Ella onu flüt sokağına götürdü. "Gözlerini kapat. Yavaşça yürü." Maya bir adım attı. Çınk! Yüzünü buruşturdu. "Bu berbat," dedi. "Ama hep böyle değildi, değil mi?" Ella başını salladı. "Eskiden flüt gibi fısıldardı. Şimdi bağıyor."

Maya bütün ekibini bir araya çağırdı. "Bu sokakları biz yaptık," dedi. "Belki daha iyisini yapabiliriz." Ella'ya döndü. "Bize yardım eder misin? Müziği sen biliyorsun." Ella'nın yüreği hopladı. "Evet! Ama Dede Otis'e de ihtiyacımız var. O bütün eski melodileri hatırlıyor." Pip omzundan cıvıladı, mavi-sarı tüyleri heyecanla kabarmıştı. İnşaatçılar aletlerini bırakıp dinlediler.

O öğleden sonra bütün kasaba toplandı. Otis bastonuyla öne yürüdü. "Önce hatırlamalıyız," dedi. "Her sokağın özel bir sesi vardı. O sesleri koruyup yenilerini ekleyebiliriz." Yere vurdu. Güm, güm. "Taş davullar." Bir ahşap tahtaya vurdu. Tink, tink. "Ksilofon." Ella yüksek, berrak bir nota çaldı. "Ve flütler!" Kalabalık umutla mırıldandı.

Ella ve Maya büyük kâğıtlara planlar çizdiler. "Farklı malzemeleri desenler halinde kullansak nasıl olur?" diye önerdi Ella. "Buraya ahşap, oraya taş, belki flütler için de içi boş borular." Maya başını salladı. "Bunu yapabiliriz. Ekibim kesmeyi ve döşemeyi bilir." İnşaatçılar ölçtü ve biçti. Ella vurdu ve dinledi. Pip sokaktan sokağa uçtu, bir ses doğru geldiğinde cıvıladı. Yavaş yavaş kasaba yeniden mırıldanmaya başladı.

Flüt sokağıyla başladılar. Maya'nın ekibi içi boş ahşap boruları sıra sıra döşedi. Ella üzerlerinde yürüdüğünde yumuşak notalar yükseldi. "İşe yarıyor!" diye sevindi. İnşaatçılar gülümsedi. Sıra davul yolundaydı: her biri derin ya da tiz bir vuruş yapan farklı boyutlarda düz taşlar. Maya yere vurdu ve güldü. "Ben müzik yapıyorum!" dedi. Kasabalılar başlarını uzatıp ayaklarıyla tempo tutmaya başladı.

Ksilofon köprüsü için farklı uzunluklarda ahşap tahtalar kullandılar. Maya köprüden geçtiğinde neşeli bir ezgi çınladı. "Bu şimdiye kadarki en sevdiğim ses," dedi. Ella'nın yüzü ışıldadı. "Şimdi bunları karıştıralım!" Çan gibi çınlayan bir taş yol ve marakas gibi hışırdayan bir çakıl yol eklediler. Her yeni sokağın kendi sesi vardı ama hepsi birbirine uyuyordu.

Bütün kasabayı deneme günü geldi. Ella tepenin üstünde durup dinledi. Flütler fısıldadı. Davullar gümbürdedi. Ksilofon köprüsü dans etti. Çanlar çınladı, marakaslar hışırdadı. Yepyeni bir şarkıydı ama ev gibi hissettiriyordu. Otis gözlerini sildi. "Başardın, küçüğüm. Müziği geri getirdin." Maya kolunu Ella'ya doladı. "Birlikte başardık."

Kasabalılar yürümek ve dans etmek için dışarı çıktı. Gülüp sokaklarla birlikte mırıldandılar. Pip başlarının üzerinde uçtu, kırmızı kurdelesi dalgalanıyor, melodiyi cıvıldıyordu. Maya'nın ekibi de katıldı, yere vurup el çırpıldılar. "İnşa etmenin bu kadar güzel ses çıkarabileceğini hiç bilmiyordum," dedi Maya. Ella kırmızı çizmeleriyle tempo tuttu ve gümüş düdüğünü çaldı. Bütün kasaba kocaman, neşeli bir orkestraydı.

O günden sonra Melodi Kasabası'nın yeni bir geleneęi oldu. Her ilkbahar, kasabalılar ve inřaatçılar müzięi kontrol etmek için sokaklarda birlikte yürürdü. Bir nota yanlış duyulursa özenle düzeltirlerdi. Ella kasabanın en genç sokak müzisyeni oldu, Maya ise baretini çıkarmadı ama her zaman önce dinledi. En küçük sesin bile fark yaratabileceęini öğrendiler.

Otis sık sık ksilofon köprüsünde oturur, bastonuyla vurup gülümserdi. "Görüyor musun, Ella," derdi, "bir kasaba bir şarkı gibidir. Herkes farklı bir bölüm çalar. İnşaatçılar, yürüyenler, kuşlar—hepsi." Ella başını salladı. Sevdiği, artık eski ve yeni seslerle şarkı söyleyen sokaklara baktı. "Ve birbirimizi dinlediğimizde," dedi, "uyum çok güzel oluyor."

Melodi Kasabası hâlâ her gün müzik yapıyor. Ziyaretçiler şarkı söyleyen sokaklarda yürümek için uzaklardan geliyor. Flüt sokaklarına, davul yollarına, çan patikalarına ve ksilofon köprülerine hayran kalıyorlar. Ama kasabalılar gerçek sırrı biliyor: Müziği yapan sadece sokaklar değil. Onları inşa edenler, üzerlerinde yürüyenler ve dinleyen herkes. İşte en tatlı uyum da bu.